కథా కౌముది

డ్రైవర్ విద్యార్థి

"ఎక్కండి"

ఆలోచన లేదు, కల లాగా ఉంది. ఆ మాట వినగానే ఒక రకమైన మైకం కమ్మి మూడు మెట్లు ఎక్కాను.

రైలు ఇంజిన్ ఎక్కాను.

చిన్నప్పటి కోరిక. అప్పుడప్పుడూ రేగే కోరిక. పిల్లలతో రైలు ఆట ఆడుకుంటున్నప్పుడల్లా చెలరేగే కోరిక. రైలు ఇంజిన్ ఎక్కాలని.

నేను అమెరికాలో ఉద్యోగం చేస్తున్నాను. శలవలకి ఇంటికి వచ్చాను. తిరుగు ప్రయాణం. మద్రాసు రైలులో వెళ్లి మరుసటి రోజు విమానం ఎక్కాలి. ఫ్యామిలీ, సెండాఫ్‌కి వచ్చిన వాళ్లు, అందరమూ కలసి తెల్లవారే నాల్గింటికి విజయవాడ రైల్వే స్టేషన్ చేరాము. మేము ఎక్కవలసిన రైలు ఆలస్యమయ్యింది.

మా అత్తగారు బెంచి మీద కూర్చుని పెద్దవాడికి తల నిమురుతూ, రెండో పిల్లను ఒళ్లో పెట్టుకుని జో కొడుతున్నారు. పిల్లలు నిద్ర మొహంతో చిరాగ్గా నన్ను చూస్తున్నారు. మా మావగారు తీరికగా ఒక చేత్తో పలకల కళ్ల జోడు మడతబెట్టి, ఆ కళ్లజోడుని పిడికిట బిగించి, ఆ పిడికిలిని వయ్యారంగా నడుముకు సంధించి, రెండో చేత్తో మా ఆవిడ చేతి వేళ్లని లాలనగా పట్టుకుని, తల వంచి, అరమోడ్పు కన్నులతో మోడర్న్ కణ్వుడి ఫోజ్ పెట్టి, కాళ్ల దగ్గర ప్లాట్‌ఫారం మీద మచ్చలని పరిశీలిస్తూ నుంచున్నారు. సెంటిమెంటు గోదవరి వరదలాగా ఉప్పొంగి ప్రవహించే హెచ్చరికలు కొట్టొచ్చినట్టు కనబడినాయి.

నేను తప్పుకుని చాయ్‌వాలా కేకలని అనుసరిస్తూ పక్కన ప్లాట్‌ఫారం మీదికి వచ్చి ముందుకు నడిచాను. హైదరాబాదు వెళ్లే శాతవాహనా ఎక్స్‌ప్రెస్ బయలుదేరబోతున్నది. అలా ముందుకి వెళ్లి ఎలెక్ట్రిక్ లోకో ఇంజిన్ దగ్గర కాసేపు నిలబడ్డాను. ఇంకొంచెం ముందుకు వెళ్లి ఇంజిన్ ఎదురుగా నిలబడి మాంచి మహాఘనముగా, ఠీవీతో, అద్భుతంగా ఉన్న ఇంజినుని పై నుంచి కింద దాకా ఒళ్లు మరిచి చూస్తున్నాను.

చిన్నప్పుడు వేసవి శలవలకి మా ఊరు వెళ్లేవాడిని. సాయంకాలం పాలబండి వచ్చే సమయానికి తప్పకుండా స్టేషన్ చేరుకునేవాడిని. అది బొగ్గు ఇంజిను రైలు బండి. ప్లాట్‌ఫారం మొదట్లో నుంచునేవాడిని. వంగి వంగి, ముందుకు ముందుకు వంగి పట్టాల మీద నుంచి పక్క ఊరి వైపు చూసే వాడిని. పట్టాల మధ్యలోకి దూకి కళ్ల పైన అరిచేతిని పెట్టుకుని చూసేవాడిని. దూరంగా రైలు బండి పొగ నాకే ముందుగా కనబడేది. రైలు చాలా దగ్గరకు వచ్చేదాకా పట్టాల మధ్యలో రైలుకెదురుగా భయం ఏమాత్రం కనబడకుండా పోటుగాడల్లే నుంచునేవాడిని. రైలు దగ్గరుకు రాగానే ప్లాట్‌ఫారం మీదికి ఉరికేవాణ్ణి. ఒక్కసారిగా పరిగెత్తి స్టేషన్ మాస్టర్ గదికి ఎదురుగుండా, ప్లాట్‌ఫారం అంచు దగ్గర సెక్షన్ టోకెన్ రింగు పట్టుకు నిలబడ్డ గ్యాంగ్‌మాన్ పక్కకు చేరే వాడిని. వాడు నాకు ఫ్రెండే. అప్పుడప్పుడూ ఇన్‌స్పెక్షన్ ట్రాలీ ఎక్కించేవాడు. మా వెనకే స్టేషన్ మాస్టర్ జెండా పట్టుకుని నిలబడేవాడు. ఆయనకి నాలుగు అడుగుల వెనుక టీ బండి వాడు కిరసనాయిల్ స్టౌకి గ్యాస్ కొడుతూ ఎగిరెగిరి పడేవాడు.

ఔటర్ సిగ్నల్ దగ్గర రైల్ ఇంజిన్ కూత మొదట వచ్చేది. రైలు రావటం కంటే ముందు ప్లాట్‌ఫారం కంపించేది. రైలు ఇంజిన్ మా దగ్గరకు దూసుకు వస్తుంటే, టీ బండి మీది గాజు గ్లాసులు ఎగిరి పడకుండా టీ వాడు చెయ్యేసి అదిమి పెట్టేవాడు. నాకు దడ పెరిగేది, కానీ ప్లాట్‌ఫారం అంచు మీద అలాగే నిలబడాలని పట్టుదల. ఈ లోపల రైలు ఇంజన్లోనుంచి డ్రైవర్ సెక్షన్ టోకెన్ రింగు విసిరేసేవాడు. ఆ క్షణములో నాకు తెలీకుండానే భయంతో ఆరడుగులు వెనక్కి దూకేవాడిని. రైలు ఇంజన్‌లో నుంచి ముందుకు వంగిన డ్రైవర్ వడుపుగా చెయ్యి చాచి గ్యాంగ్ మాన్ చెయ్యెత్తి పట్టుకున్న తరువాతి సెక్షన్ టోకెన్ రింగుని తగిలించుకుని పోయేవాడు. రైలు ఆగే లోపల నేను ప్లాట్‌ఫారం ఆ చివర దాటి ఇంజిన్ ఆగే చోటికి పరిగెత్తుకు వెళ్లేవాడిని. ఈ బొగ్గు ఇంజిన్ డ్రైవర్లు చాలా మంచి వాళ్లు. ఇంజిన్ ఆగే చోట పెద్ద పెద్ద బక్కెట్లతో కాచుకు కూర్చున్న గుంపులుఉండేవి. డ్రైవర్ ఒక్క ఉదుటున ఇంజన్ నుంచి దూకి కింద ఒక వాల్వు తిప్పితే ఇంజిన్ అడుగున ఉన్న గొట్టాలలో ఒక దానినుంచి వేణ్ణీళ్లు గట్టిగా కొట్టేది. డ్రైవర్ బక్కెట్ల గుంపు మీద గట్టిగా గర్జిస్తూ లైన్లో నిలబెట్టేవాడు. ఇంజిన్ కాబిన్లోకి ఎగిరి ఎక్కి బొగ్గు కళాసీ మీద మళ్లీ హూంకరించి. గబ గబా నాలుగు పలుగుల బొగ్గు వెనక నుంచి లాగి ముందు ఫైర్ బాక్సులోకి విసిరేసి చూపించేవాడు.

అప్పుడు చూడాలి డ్రైవర్ని. ఇంజిన్ కాబిన్లో నుంచి ముందుకు వంగి, వెనక గార్డు వైపు, క్రింద వేణ్ణీల కోసం బక్కెట్లతో కొట్టుకునే గుంపునీ మార్చి మార్చి చూసేవాడు. ఎర్ర కర్ఛీఫ్ నాలుగు వైపుల ముడులేసి తల పైన కట్టి వుండేది. మసి కొట్టుకున్న పసుపుపచ్చ కట్ బనీను. ఇంజిన్ పొగ గొట్టం లాంటి గొంతుకాయ కింద పెద్ద ఆంజనేయ స్వామి బొట్టు సుద్ద. నల్ల బండరాళ్ల వంటి గుండెల మీద గొలుసుకి వేలాడే శిలువ బొమ్మ. నల్లగా, తుమ్మ మొద్దులు లాంటి చేతులు, కుడి భుజానికి కట్టుకున్న తాయెత్తు. రెండో చేతి మీద కాలి మానిపోయిన బొబ్బలు , మీసాల పక్కన బుగ్గ మీద కాలి మానిన ఇంకో మచ్చ, సాయంకాలం నీరెండలో కారుతున్న చెమటతో మెరుస్తూ ఉండేది.

గార్డు విజిల్ వినిపించగానే డ్రైవర్ వెనక గార్డు వంక చూస్తూనే వెనక్కి చెయ్యెత్తి తాడు లాగి రైలు కూత మంచి వయ్యారంగా మోగించేవాడు. కళాసీగాడు ఒక్క గంతులో కింది దూకి క్షణంలో వేణ్ణీళ్ల పైపుని కట్టేసి ఎగిరి గంతేసి ఇంజిన్ కాబిన్ ఎక్కేవాడు. ఈ లోపల డ్రైవర్ బ్రేక్ పైపు వాల్వు ఎడం పక్కకి తిప్పి, స్టీం రెగ్యులేటర్ కుడి పక్కకి తిప్పేవాడు. అప్పుడు చూడాలి బొగ్గు ఇంజిన్ ప్రతాపం. పది రకాలుగా బుసలు కొడుతూ, యుద్ధానికి కాలుదువ్వుతూ, మావటీ అదుపులో పెడుతున్నా ఖాతర్ చెయ్యని మత్తగజము చేస్తున్న భీభత్సం లాగా బొగ్గు రైలు ఇంజిన్ చక్రాలు కొట్టుకునేవి. బక్కెట్ల గుంపు గుండెలు పగిలిపోయి బక్కెట్లను వదిలేసి పారిపోయేవి. నేను మాత్రం కదలకుండా అక్కడే నుంచునే వాడిని.

ఆ డ్రైవర్ నా హీరో.

ఇప్పుడు నన్ను నేను మరచిపోయి, కళ్లు బయటపడేలా శాతవాహనా ఎక్స్ ప్రెస్ ఇంజిన్ని చూస్తున్నాను, డ్రైవర్ పైకి ఎక్కమన్నాడు.

కొంత సేపటికి తేరుకున్నాను. ఇంజిన్లో అసిస్టంట్ డ్రైవర్ ఏదో చెపుతున్నాడు. డ్రైవర్ ఒక చిన్న క్లిప్ బోర్డ్ పట్టుకుని చిన్న చిన్న గీతలతో చెక్ మార్కులు పెడుతున్నాడు. సేఫ్టీ సర్కులరు, లోకో రిపెయిర్ బుక్, కాషన్ ఆర్డర్, ఎమెర్జన్సీ ప్రొసీజర్, రూట్ ప్లాను, టైమింగ్సు, ట్రాక్ మెయింటెనన్సు, ఎక్కడెక్కడ స్పీడు తగ్గించి ఎక్కడ పెంచాలో డ్రైవర్ చెపుతున్నాడు, అసిస్టంట్ డ్రైవర్ తిరిగి చెపుతున్నాడు. అంతా రైల్వే భాష.

ఈ లోపల ప్లాట్‌ఫారం మీద నుంచి ఎనౌన్స్ మెంట్. "అటెన్షన్ ప్లీజ్, ప్రయాణికులకు గమనిక. విజయవాడ నుండి సికిందరాబాదు వెళ్లే శాతవాహనా ఎక్స్‌ప్రెస్ మరికొద్ది నిమిషాలలో ప్లాట్‌ఫారం నంబర్ ఐదు నుంచి బయలదేరును". గార్డు విజిల్ వినిపించింది. డ్రైవర్ కిటికీలోనుంచి వెనుకకి చూసి, తలతిప్పి ఎదురుగా ఉన్న గ్రీన్ సిగ్నల్ చూసి, "స్టేషన్ గ్రీన్ సిగ్నల్ క్లియర్" చెప్పాడు. అసిస్టంట్ డ్రైవర్ "స్టేషన్ గ్రీన్ సిగ్నల్ క్లియర్" అని రిపీట్ చేసి, ఇంజిన్ హారన్ మోగించాడు. రైలు నెమ్మదిగా బయలుదేరింది.

డ్రైవర్, అసిస్టంట్ డ్రైవర్, ఇద్దరూ ట్రాక్ మీదకి , ట్రాక్ పరిసరాలని డేగల్లాగ చూస్తున్నారు. సిగ్నల్స్, సెక్షన్ స్పీడ్, ట్రాక్ ఇండికేటర్స్ డ్రైవర్ మొదట గట్టిగా చెపుతున్నాడు, అసిస్టంట్ డ్రైవర్ కన్‌ఫర్మ్ చేసుకుని రిపీట్ చేస్తున్నాడు.

"విజిల్ ఇండికేటర్"

"విజిల్ ఇండికేటర్". అసిస్టంట్ డ్రైవర్ విజిల్ లివర్ నొక్కాడు. అంత మైకంలో కూడా నాకు ట్రయిన్ విజిల్ మోగించటానికి ఒక ఛాన్స్ కావాలనిపించింది.

కొండపల్లి దాటాము.

"సెక్షన్ స్పీడ్ ఎయిటి"

"సెక్షన్ స్పీడ్ ఎయిటి"

పట్టణం పరిసరాలు దాటాం. చుట్టూ పొలాలు అనుకుంటా. దట్టమైన మంచు. నాకైతే ఏమీ ఎదురుగా కనపడటం లేదు. డ్రైవర్లిద్దరికీ కళ్లల్లో ఎక్స్‌రే ఉందేమో. అంత దట్టమైన మంచులో, అంత స్పీడులోను వాళ్లు మాత్రం నిమిషానికో, రెండు నిమిషాలకో ఏవో సిగ్నల్స్ చదువుతున్నారు, రిపీట్ చేస్తున్నారు.

చెరువు మాధవరం స్టేషన్ దాటాము. సరిగ్గా ముగ్గురు నుంచోటానికి సరిపడా ఉంది ఇంజిన్ కంట్రోల్ కాబిన్. రైలు వేగానికి మంచుతో కూడిన చలిగాలి గట్టిగానే కొడుతున్నది. డ్రైవర్ తను తెచ్చుకున్న పెద్ద ఫ్లాస్క్ లోనుంచి పెద్ద మూతలో నాకు టీ పోసి ఇచ్చి, చిన్న మూతలో తను కూడా టీ పోసుకుని చప్పరిస్తూనే ట్రాక్ సిగ్నల్స్ చెపుతున్నాడు.

ధైర్యం తెచ్చుకుని నేను డ్రైవర్ని అడిగా. "నన్ను ఇంజిన్ ఎందుకు ఎక్కమన్నారు"?

"మీరు ఏం చేస్తూ ఉంటారు"? డ్రైవర్ ఎదురు ప్రశ్న వేసాడు. అప్పుడు గుర్తుకు వచ్చింది, నేను మా ఆవిడనీ పిల్లలనీ ప్లాట్‌ఫారం మీద వదిలేసి వచ్చానని. "నేను అమెరికాలో కంప్యూటర్ ఇంజనీరు" అని చెప్పాను. ఇంకా చాలా వివరాలు గుచ్చి గుచ్చి అడిగాడు, ట్రాక్ సిగ్నల్స్ చదువుతూనే. నాకు చిన్నప్పటి నుంచి రైల్ ఇంజినంటే ఎంత ఇష్టమో చెప్పా. మా ఆవిడ పిల్లల గురించి మాత్రం దాచేశా. అయ్యిందేదో అయ్యింది, ఈ కోరిక పూర్తిగా తీర్చుకోవాలి.

డ్రైవర్ నవ్వాడు. "లెవెల్ క్రాస్సింగ్"

"లెవెల్ క్రాస్సింగ్"

డ్రైవర్ మళ్లీ నవ్వాడు. "సార్, ప్లాట్‌ఫారం మీద ఎందరినో చూస్తూ ఉంటాం. ఇంటి దగ్గర నుంచి పారిపోయి వచ్చిన పిల్లలూ, ప్రేమించినవాడు మోసం చేసాడని తెలుసుకున్న ఆడపిల్లలూ, తాగొచ్చిన మొగుళ్ల బాధలు పడలేక ప్లాట్‌ఫారం చేరే ఆడవాళ్లూ, అప్పులు చేసి బిజినెస్‌లో మునిగిపోయి మగవాళ్లూ, పిచ్చెక్కి తిరిగే మనుషులూ. ఆత్మహత్యలకి రైలు పట్టాలే ఎందుకో? మేం డ్యూటీ మొదల్లవక ముందే ప్లాట్‌ఫారం మీదకు రావాలి. ఇట్లా ఎవరన్నా కనిపిస్తే పిల్లలనీ, ఆడవాళ్లనీ అయితే హెల్ప్ లైన్‌కి అప్పచెపుతాను. మొగవాళ్లని పోలీసుల దగ్గరకు తీసుకు వెళ్తాను. వీళ్లందరినీ తేలికగా గుర్తు పట్టగలను. మిమ్మల్ని ఆఖరు నిమిషంలో చూసాను. చాలా అయోమయంగా కళ్లు బైర్లు కమ్మినట్టు చూస్తూ ఇంజిన్‌కి ఎదురుగా నిలబడ్డారు. కనుక్కునే టైం లేదు. ఇంజిన్లో ఎక్కించుకుని ఖమ్మంలో రైల్వే పోలీసులకి అప్పచెప్పుదామనుకున్నాను". నేను మామూలు మనిషినే అని నిర్ధారణ చేసుకున్న తరువాత డ్రైవర్ చెప్పాడు..

ముగ్గురం నవ్వుకున్నాం. సంభాషణ తేలికపడింది. మంచు పలచబతున్నట్టుంది. ట్రాక్ ప్రక్కన లీలగా మంచులోనుంచి ఒక చర్చి కంబడింది. డ్రైవర్ క్రైస్తవ పద్దతిలో నుదురినీ, గుండెలకటూ, ఇటూ చేతి వేళ్లతో అద్దుకున్నాడు.

"మధిర గ్రీన్ సిగ్నల్, ప్రొసీడ్"

"మధిర గ్రీన్ సిగ్నల్, ప్రొసీడ్"

"మంచులో నాకేమీ కనబడటం లేదు, మీకెలా కనబడుతోంది?" అడిగాను.

"సారూ, ఫార్టీ ఇయర్స్ ఎక్స్‌పీరియెన్స్. బొగ్గు ఇంజిన్లో కళాసీగా చేరాను. ట్రాక్ ప్రతి అంగుళం తెలుసు. మనిషికి ఏం చూడాలో తెలిస్తే, అది తప్పకుండా కనిపిస్తుంది". పార్థసారథి ఉపదేశం లాగా బోధించాడు. నిజమే అన్నాను.

"ఇప్పుడు చాలా మెరుగు సార్, ఇది ఎలెక్ట్రిటిక్ లోకో. అదే స్టీం ఇంజిన్ అయితే హీటు, పొగ. కళ్లల్లో బొగ్గు నలకలు పడేవి. అయినా అన్ని సిగ్నల్‌స్‌నీ తప్పని సరిగా పాటించాలి"

"స్టీం ఇంజిన్ కూడా నడిపారా?" ఉత్సాహం పెరిగి అడిగాను.

"ఏంటి సార్ అట్లా అడుగుతారు, ఇలా చూడండి" అని గభాలున ఖాకీ కోటు ఊడ పెరికి, చొక్క లాగి అవతలపారేసి, ఛాతీ బిగపెట్టి ఒక విశ్వరూపం చూపించాడు. ఎప్పుడో కాలి మానిపోయిన గాయాలు. చాలా పెద్ద పెద్ద బొబ్బలతో కూడిన గాయాలు. మనిషి ఎలా బ్రతికాడు అనిపించే గాయాలు.

"ఇక్కడ కాలింది పాసింజర్ బండిలో, ఇది నాకు ఎక్స్‌ప్రెస్ రూట్ ప్రమోషన్ వచ్చిన తరువాత. మా సీనియర్ డ్రైవర్లందరికీ ఇవి తప్పకుండా ఉంటాయి సార్ర్ర్, కానీ మా శరీరం స్టీం ఇంజిన్ కంటే గట్టిది. వాడు అసిస్టంట్ డ్రైవర్ని చూడండి సార్, బక్కగా ఎలాగ ఉన్నాడో, కుర్రాడు, పాలిటెక్నిక్ చదివాడు. కానీ మా లాగా ధమ్ ఎక్కడ?!" అసిస్టంట్ డ్రైవర్ నవ్వాడు.

"ఖమ్మం ఔటర్ సిగ్నల్"

"ఖమ్మం ఔటర్ సిగ్నల్"

"ఖమ్మం దిగుతారా సార్" అన్నాడు డ్రైవర్.

"కాజీపేట్లో దిగుతాను" అని అన్నాను. వచ్చిన అవకాశాన్ని నేను పోగొట్టుకో దల్చుకోలేదు. సికింద్రాబాద్ అంటే మరీ బాగుండదని మొహమాటం.

రైలు ఇంజన్ ప్లాట్‌ఫారం దాటుకుని ఆగింది. అసిస్టెంట్ డ్రైవర్ గబాల్న ఇంజిన్ నుంచి దూకాడు. ట్రాక్ ప్రక్కన తన పని కానిస్తున్నాడు. డ్రైవర్ నన్ను కూడా దిగమన్నాడు. మేమిద్దరమూ పైకెక్కిన తరువాత డ్రైవర్ తన పనికోసం దిగాడు. స్టేషన్ హాల్ట్ రెండు నిమిషాలు మాత్రమే. అన్ని పనులకీ ఈ రెండు నిమిషాలు మాత్రమే.

గార్డ్ విజిల్. అక్నాలెడ్జ్‌మెంట్ హార్న్.

"స్టేషన్ సిగ్నల్ గ్రీన్, క్లియర్"

"స్టేషన్ సిగ్నల్ గ్రీన్, క్లియర్"

"సెక్షన్ స్పీడ్ ఎయిటి"

"సెక్షన్ స్పీడ్ ఎయిటి"

ఇంకా పొగమంచు పూర్తిగా పోలేదు. సూరీడు తుమ్మ చెట్ల తలల మీద నుంచి, తాటి చెట్ల మొదళ్ల మధ్య నుంచి మా రైలుతో పాటు పరిగెడుతున్నాడు. పొగమంచుతో కలిసిన లేత ఎండ కళ్లల్లోకి కొడుతున్నది. నాకు మళ్లీ ఏమీ కనబడటం లేదు. డ్రైవర్, అసిస్టంట్ డ్రైవర్ మాత్రం సిగ్నల్స్ చెప్పుకుంటూ పోతున్నారు.

"ఈ ఇంజన్ తయారు చేసిన గాడిదలకి స్పీడొక్కటే కావాలి సార్. కాజీపేట వెళితే కానీ పదిహేను నిమిషాల హాల్టు దొరకదు. మేము మనుషులం కాదా సార్? మాకు బాత్రూం అవసరముండదా? పాసింజర్లకి బాత్రూం పెట్టినప్పుడు, డ్రైవర్లకి బాత్రూం పెట్టాలని తెలీదా సార్?"

ఆ తెల్లవారు ఎండలోనే ట్రాక్ ప్రక్కగా చిన్న గుడి కనిపించింది. డ్రైవర్ గబాలున తల వంచి నమస్కారం పెట్టి కళ్లకి అద్దుకున్నాడు.

"పదేళ్ల క్రితం వరంగల్ దగ్గర డ్రైవరు, అసిస్టంట్ డ్రైవర్ ఒకేసారి దిగారు సార్. ఆ డ్రైవరు నేను ఒకే బాచ్, ఒకేసారి ఉద్యోగంలో చేరాం. వాడికి షుగరు. అందుకని ప్రతి స్టేషన్లో తప్పని సరిగా దిగుతాడు. గభాలున నక్సలైటులొచ్చి డ్రైవర్లిద్దరినీ పట్టుకున్నారు. గార్డుని కూడా పట్టుకొచ్చారు. డ్రైవర్నీ, గార్డునీ కుక్క లంకేసి కట్టేశారు. మేమేం చేసాం సార్? మేము కూడా ఉద్యోగం చేసుకునేవాళ్లమే కదా! మేము కూడా ఇంటికి వెళ్లి పెళ్లాం పిల్లలని చూసుకోవాలా లేదా? సాయాంకాలానికి వదిలిపెట్టారంట సార్. నక్సలైట్లు వదిలేసి పోయిన తర్వాత రాత్రంతా పోలిసోళ్ల ఇంటరాగేషన్. ఆ డ్రైవర్ షుగర్ పేషంటు, ఆడు తెల్లవారు ఝాముకి పడిపోతే, రెండో రోజు మధ్యాహ్నానికి పోలీసు వాళ్లు విడిచిపెట్టారు. పోలీసులు పోటుగాళ్లయితే అసలు నక్సలైట్లు ఎందుకొస్తారు సార్?"

"మరి మీ రైల్వే వాళ్లు తర్వాత మిమ్మలిని కాపాడటానికి ఏమీ చెయ్యలేదా?" అని అడిగాను.

"ఏం చేస్తారు సార్, గార్డుకి నాకు ఒక వాకీ టాకి పడేసారు. చూస్తున్నారుగదా, మాకు ట్రాక్ మీద నుంచి కళ్లు తిప్పుకోటానికి క్షణం ఉంటుందా? గార్డుతో ఊసులాడుకోటానికా వాకీ టాకీలు? అయినా నక్సలైట్లు వాకీ టాకీ లు ఎత్తుకుపోతారు కదా, అవి వాళ్లకి ఎక్కువ ఉపయోగం".

నాకు మళ్లీ టీ పోసి ఇచ్చాడు. చలిగాలి. నాకు వద్దన్నాను. "ఏదైనా పంచుకోవలి సార్" అని చెప్పి తను కూడా టీ పోసుకుని చప్పరించడు. నేను కూడా టీ చప్పరించాను.

"విజిల్, లెవెల్ క్రాసింగ్"

"విజిల్, లెవెల్ క్రాసింగ్"

ఎదురెండ. ఇంకొంచెం గట్టిగా కళ్లల్లోకి పొడుస్తోంది. ట్రాక్ ప్రక్కన మసీదు కనిపించింది. డ్రైవర్ ముస్లిం పద్ధతిలో రెండు చేతుల్ని ప్రార్ధనగా పెట్టాడు.

"అందరు దేవుళ్లకీ దండం పెడుతున్నారు" అన్నాను.

ఒక్కసారిగా ఇంజిన్ కాబిన్లో నిశబ్దం. నేను ఊపిరి బిగపట్టాను.

ఎదురుగా క్రాస్సింగ్ దగ్గర రైలు గేట్ వేసి ఉంది. ఆ రైల్వే గేట్ కింద నుంచి ఒక పది, పన్నెండేళ్ల కుర్రాడు సైకిల్ వంచి లాక్కుని వస్తున్నాడు. సైకిలంత ఎత్తులేదు. రైలు ఇంజిన్ మంచి స్పీడులో ఉంది. ఆ కుర్రాడి సైకిల్ రైలు పట్టాల మధ్య పడింది. కుర్రాడు సైకిల్ హాండిల్ పట్టుకుని కుడి వైపు పట్టాకి అడ్డంగా పడ్డాడు. గభాలున లేచి సైకిల్ని అవతలి వైపుకి ఈడవటం మొదలు పెట్టాడు. నేను కళ్లు మూసుకున్నాను. అర క్షణం గడిచింది. అసిస్టంట్ డ్రైవర్ గట్టిగా నోటితో ఊపిరి వదిలి, ఈడియట్ అని అరిచాడు. నేను కళ్లు తెరిచేసరికి ప్రమాదం తప్పింది. నేను చిన్నప్పుడు ఆఖరి క్షణం దాకా రైలు పట్టాల మీద నుంచోవటం ఫ్లాష్ బాక్ లాగా మెదిలింది.

"అందుకు సార్, అన్ని దేవుళ్లకీ మొక్కుతాను. ఇంకెంతమంది దేవుళ్లున్నా మొక్కుతాను. ఈ రైల్లో వెయ్యి మంది ఉన్నారు. పండగ రోజుల్లో రెండు వేల మంది ఉంటారు. రైలు బయట వాళ్లని జాగ్రత్తగా చూడాలీ, రైలులోని వాళ్లనీ జాగ్రత్తగా చేర్చాలి. ఆ డ్యూటీ నాది. ఒక డ్యూటీ అయ్యిన తరువాత మళ్లీ మళ్లీ తిరిగి చెయ్యాలి. జాగ్రత్తగా చెయ్యాలి, ఓర్పుగా చెయ్యాలి, శాంతంగా చెయ్యాలి. నేను స్టీం ఇంజిన్ డ్రైవర్గా ఉన్నప్పుడు ఒకడు హడావిడిగా గొడ్లని ఇటునుంచి అటు తోలాడు సార్. ఓ గేద ట్రాక్ కంకర రాళ్లమీద కాలు మెలి తిరిగి పడిపోయింది. ఏమీ చెయ్యలేక పోయాను సార్. ఇప్పటికీ తలుచుకుంటే గుండె పిండేస్తుంది. అందుకని ఏ ఒక్క దేవుడిని ఒదిలి పెట్టకుండా మొక్కుతాను."

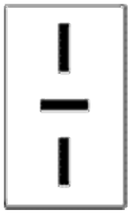

"న్యూట్రల్ సెక్షన్ ఎహెడ్"

"న్యూట్రల్ సెక్షన్ ఎహెడ్"

డ్రైవర్ చెప్పుకుంటూపోతున్నాడు. "ఇంకా పెళ్లిళ్ల సీజనయితే మహా భయం. దేశంలో రైల్వే గేటున్న క్రాస్సింగ్ ఒకటయితే, గేట్లు లేని క్రాస్సింగులు వంద. ఒక ట్రాక్టర్లో వంద మంది పెళ్లి వాళ్లు ఎక్కుతారు. ఒకొక్క జీపులో పాతిక మంది ఎక్కుతారు. పెళ్లికి వెళ్లేటప్పుడు రైలు వెళ్లేదాకా రెండు నిమిషాలు ఆగలేరా సార్? స్పీడుగా వచ్చే రైలు ముందు నుంచి వెళ్లిపోటం సినిమా స్టంటుల్లో చూస్తారు. వీళ్లు డొక్కు ట్రాక్టర్లలో పెళ్లి వాళ్లని వేసుకుని సినిమా స్టంట్ చేద్దామనుకుంటారు. పైగా పెళ్లి సీజన్ రైలులో ఎక్కే రద్దీ. మేము కనురెప్ప వెయ్యకుండా ట్రాక్ చూడాలి, రైలుని టైముకి నడపాలి. ఊపిరి పీల్చుకోలేము. ఏది ఏమైనా అందరినీ క్షేమంగా చేర్చటం మా డ్యూటి. తర్వాత మేం మా ఇంటికి వెళ్లి మా ఇంటి వాళ్లను చూసుకోవాలి".

"కాషన్ ఇండికేటర్"

"కాషన్ ఇండికేటర్"

"ట్రాక్ మెయింటెనెన్స్"

"ట్రాక్ మెయింటెనెన్స్"

"సెక్షన్ స్పీడ్ 15"
"సెక్షన్ స్పీడ్ 15"

"విజిల్ ఇండికేటర్"
"విజిల్ ఇండికేటర్"

"నేను హార్న్ కొట్టొచ్చా?" ఆత్రంగా అడిగాను.

"హార్న్ కోడ్స్ ఉంటాయి సార్, ఇష్టం వచ్చినట్టు కొట్టకూడదు, ఇలా కొట్టండి" అని చూపించాడు. నేను రెండు సార్లు హార్న్ కొట్టాను. నాకు జీవితంలో ఇంకేమి కోరికలు మిగలలేదు. కానీ మితి మీరిన కోరికతో మూడో సారి హార్న్ కొట్టబోతే, ఇప్పుడు కాదని చెప్పాడు డ్రైవర్.

"డోర్నకల్ సౌత్ గ్రీన్"

"డోర్నకల్ సౌత్ గ్రీన్"

హాల్టు లేదు. కానీ రైలు స్లో అయ్యింది. ప్లాట్‌ఫారం మొదట్లో డ్రైవర్ తన బాగుని విసిరేసాడు. ఎవరో పదిహేనేళ్ల అమ్మాయి ఆ బాగ్ కోసం పరుగు పెట్టింది. ప్లాట్‌ఫారం మధ్యలో ఇంకో ఇరవయ్యేళ్ల అమ్మాయి ప్లాట్‌ఫారం అంచు మీద నుంచుని ఒక బాగ్ పైకి విసిరింది. డ్రైవర్ కిటికీలో నుంచి వంగి ఒడుపుగా పట్టుకుని లోపల పెట్టాడు.

"మా అమ్మాయిలు సార్, చిన్నది హై స్కూల్, పెద్దది డిగ్రీ. నాకు లేట్ మారేజ్ సార్. స్టీం ఇంజిన్లో చేసేటప్పుడు వళ్లు కాలి చాలా సీరియస్ అయ్యింది. కాలిన బొబ్బల్ని చూసి ఎవరూ పిల్లనివ్వలేదు. లేట్ మారేజ్ అయితే ఏం సార్, అన్నీ మన మంచికే కదా. మా ఆవిడ నేను రూట్లో ఉంటే ఎప్పుడూ ఇస్త్రీ బట్టలూ, రెండు పూటలకి సరిపడా భోజనం పంపిస్తుంది. పాపం, తెల్లారే నాల్గింటికి లేస్తుంది. నేను లైన్ దిగి ఇంటికి వచ్చే రోజున అర్ధ రాత్రైనా నిద్ర పోకుండా ఎదురు చూస్తూ ఉంటుంది. నేను రాగానే వేడి వేడిగా అన్నం పెడుతుంది. పాపం ఒక్కతే పాతికేళ్ల నుంచి నేనున్నా లేక పోయినా పిల్లలని పెట్టుకుని నడిపించుకొస్తుంది."

"సార్, పిల్లలని పెద్ద పెద్ద చదువులు చదివించాలని గట్టిగానే కోరిక ఉంటుంది. కానీ, నేనెప్పుడూ దగ్గర ఉండను. కానీ ఎక్కడ సార్, డ్యూటీ, డ్యూటీయే కదా. అందరు తండ్రుల్లాగా కోచింగులకీ, కాలేజీ సీట్లకీ తీసుకు వెళ్లాలనీ మాకూ కోరికలుంటాయి. అంతందెంకు సార్, మా పిల్లలని స్కూల్లో చేర్చినప్పుడు, స్కూల్ బాగేసుకుని బడికి పోతుంటే స్కూల్ దగ్గర దిగబెట్టాలని నాకు కూడా పెద్ద కోరిక ఉండేది. అర్ధరాత్రి డ్యూటీ టెన్షను, పగలు ఇంటికి చేరితే నిద్ర. అయితేనేం సార్ పిల్లలు బంగారం. చూడండి, వాళ్లు నాకు బాగ్ ఇచ్చి ఇప్పుడు బడికి వెళ్తారు. మా చిన్నది నాలాగా ట్రెయిన్ డ్రైవర్ అవుతానంటుంది. అది తప్పకుండా చెయ్యగలదు, కానీ చూసారు కద సారూ, ఇంజిన్లో బాత్రూములుండవు, మరి లేడీస్ ట్రయిన్ డ్రైవర్లెలా అవుతారు?"

"గుండ్రాతిమడుగు ఔటర్ గ్రీన్, ప్రొసీడ్"
"గుండ్రాతిమడుగు ఔటర్ గ్రీన్, ప్రొసీడ్"

డ్రైవర్ చెప్పుకుంటూ పోతున్నాడు. "నాల్గేళ్ల క్రితం నేను బల్లార్షా సెక్షన్లో ఉండేవాడిని. వర్షా కాలం. అర్ధరాత్రి భీభత్సంగా గాలి,వర్షం. నేను అప్ డ్యూటీ చేస్తున్నా. బెల్లంపల్లి దగ్గర ఎందుకో తెలీదు, అనుమానం వచ్చింది. అంత చీకటిలోనూ కల్వర్ట్ ఇండికేటర్ చూసి ట్రైన్ స్లో చేసి బ్రేక్స్ వెయ్యటం మొదలుపెట్టాను. వాగు ముందు ఆగి పోయా. తుఫాను లాంటి గాలి, వర్షం. ఢిల్లీ నుంచి వస్తున్న లింక్ ఎక్స్‌ప్రెస్ డౌన్ డ్రైవర్ రూల్స్ ప్రకారం చాలా స్లోగా వస్తున్నాడు. వాగు ఒక్కసారిగా పొంగింది. చూస్తుండగానే డౌన్ ట్రయిన్ మధ్యలోని భోగీలు కొట్టుకుపోయాయి. ఆలోచించటానికి కూడా టైం లేదు సార్. డ్రైవర్లు, గార్డులు అందరం కలిసి పరిగెత్తాం. ఈ లోపల ట్రయిన్లో ఉన్న మిలిటరీ పాసెంజర్స్ వచ్చారు. సారు, మిలిట్రీ వోళ్లు సామాన్యులు

కాదు. అందరం కలిసి మూడు బోగీల్లోనుంచి వందలమందిని బయటకు లాగాం. తెల్లారేటప్పటికి ఊళ్లోనుంచి చాలా మంది వచ్చారు సార్, తాళ్లు తెచ్చిన వాళ్లు కొందరు, మందులు తెచ్చినాళ్లు కొందరు, ఒకడయితే వెల్డింగ్ మెషిన్ తెచ్చాడు. అప్పటికి వాగు పొంగు తగ్గింది. అందరినీ రక్షించలేక పోయాం. బయటకు తీసుకొచ్చి గట్టు మీద పరిచాం. మధ్యాహ్నానికి ఊళ్లో వాళ్లు భోజనాలు పట్టుకొచ్చారు. మార్వాడి సంఘం వాళ్లెంత హెల్ప్ చేశారు సార్? ఒకళ్లేంటి సార్, ఊళ్లో వాళ్లందరూ. అంత భీభత్సంలోనూ, మానవత్వం అంటే ఎమిటో తెలిసింది. సాయంకాలానికి సికిందరాబాద్ నుంచి జోనల్ ఆఫీసు సార్లు, రాజకీయ నాయకులు చేరారు. నిద్ర లేదు, వల్లు పులిసిపోయి ఏడుస్తుంటే, రాత్రికి వాళ్ల కృశ్చనింగు. ఈ లోపల న్యూసు. ఢిల్లీలో మినిస్టర్ చెప్పాడంట, డ్రైవర్ ఓవర్‌స్పీడులో వెళ్తున్నాడని. అసలు డిల్లీలో కూర్చున్న మినిస్టర్‌గాడికి ఏం తెలుస్తుంది సార్, ట్రయిన్ డ్రైవర్ పడే బాధలు, టెన్షనూ? న్యూసు పేపర్లు వాళ్లు కూడా మినిస్టర్ చెప్పిందే వేస్తారు. ఛ్"

"మహబూబాబాద్ సౌత్ సిగ్నల్ గ్రీన్"
"మహబూబాబాద్ సౌత్ సిగ్నల్ గ్రీన్"

ఒక్కటంటే ఒక్క నిమిషం ఆగింది రైలు మహబూబాబాద్ లో. అసిస్టంట్ డ్రైవర్ మళ్లీ కిందకు దూకి హడావిడిగా పని కానించుకుని ఎక్కడు. నేను కూడా. గార్డ్ విజిల్ వేసాడు. డ్రైవరికి టైం లేదు.

"గ్రీన్ సిగ్నల్"
"గ్రీన్ సిగ్నల్"

"సెక్షన్ స్పీడ్ ఎయిటీ"
"సెక్షన్ స్పీడ్ ఎయిటీ"

సూరీడు ఒక ప్రక్కనుంచి కళ్లలోకి పొడుస్తున్నాడు. వాకీటాకీ కరకరా మోగింది. డ్రైవర్ దాన్ని పట్టుకుని ఛానల్స్ తిప్పాడు. కరకరా ఎక్కువయింది. ఈ లోపల "డౌన్ ట్రైన్" అని అసిస్టంట్ డ్రైవర్ కేకేశాడు. డ్రైవర్ ఎక్కడనుంచో ఒక పచ్చ జెండా తీశాడు. కిటికీ లోనుంచి బయటికీ అడ్డంగా పెట్టి నన్ను పట్టుకోమన్నాడు. అంత స్పీడు, చలిగాలిలో పట్టుకోవటం కష్టమే అయ్యింది. అయితేనేం,మంచి హుషారుగా పట్టుకున్నా. జీవితం కూడా ఇంత వేగంగానూ, పచ్చ జెండాతో సాగిపోతే ఎంత బాగుండును అనిపించింది. ఎదురగా వస్తున్న రైలు డ్రైవర్ కూడా పచ్చ జెండాను అడ్డంగా కిటికీలోంచి బయటకు పట్టుకున్నాడు.

వాకీటాకీతో డ్రైవర్ కుస్తీ పడ్డాడు. డాష్‌బోర్డ్ కేసి నాలుగుసార్లు కొట్టి, చివరకు బ్యాటారీలు తీసి తిట్టుకుంటూ బ్యాటరీలను కిటికీలోనుంచి విసిరికొట్టాడు.

"సార్, వాకీటాకీలు మంచివే ఇచ్చారు. బ్యాటరీలు మాత్రం ఆమ్యామ్యాలతో నాసి రకం ఇస్తారు. డౌన్ ట్రెయిన్ డ్రైవర్ పచ్చ జెండా అడ్డంగా పట్టుకుంటే, మనకు ముందు లైన్ అంతా బాగుంది అని అర్థం. మనం కూడా, ఆ డ్రైవర్‌కి మనం వచ్చిన లైన్ అంతా బాగుందని చెప్పాలి. వాకీ టాకీలు పని చేస్తే జెండా పట్టుకుని వంగాల్సిన అవసరం ఉండదు. ఇక్కడ అదృష్టం బాగుంది డౌన్ ట్రాక్ మనకు పది మీటర్ల దూరంలో ఉంది. దగ్గర దగ్గరైతే చేతులు తెగుతాయి".

"కేసముద్రం సౌత్ గ్రీన్"
"కేసముద్రం సౌత్ గ్రీన్"

ఒక నిమిషం మాత్రమే హాల్టు. డ్రైవర్ వాకీ టాకీలో కొత్త బ్యాటరీలు వేశాడు.

"గ్రీన్ సిగ్నల్"
"గ్రీన్ సిగ్నల్"

"సెక్షన్ స్పీడ్ ఏయిటీ"
"సెక్షన్ స్పీడ్ ఏయిటీ'

డ్రైవర్ ఒక్కసారిగా "రెడ్యూస్ స్పీడ్ టు జీరో" అని అరిచాడు. నాకు చెమటొచ్చినంత పని అయ్యింది. రెండు క్షణాల తరువాత ట్రాకుకి అటూ ఇటూ పది మంది కుర్రాళ్లు రాజకీయ పార్టీ జెండాలు పట్టుకుని ఊపుతూ కనబడ్డారు.

"డైనమిక్ బ్రేక్స్"
"డైనమిక్ బ్రేక్స్"

కొంచెం దూరంలో ట్రాక్ మీద కూర్చున్న మనుషులు కనిపించారు.

"ఎయిర్ బ్రేక్స్"
"ఎయిర్ బ్రేక్స్"

రైలు ఇంజిన్ రాజకీయ జెండాల గుంపులకి అంగుళం దూరంలో ఆగింది. రెండు పెద్ద పెద్ద గుంపులు ట్రాక్‌కి అటూ ఇటూ పట్టాల మీద కూర్చుని రాజకీయ పార్టీ జెండాలు ఊపుతూ "చలో హైదరాబాద్" అని అరుస్తున్నారు. రైలు ఆగగానే పట్టాల మీద గుంపులన్నీ పరిగెత్తుకుని వెనక కంపార్టుమెంటుల్లో ఎక్కాయి.

"గాడిద కొడుకులు, స్టేషన్లో ఎక్కలేరా సార్, ఇప్పుడే కదా కేసంద్రం నుంచి బయలుదేరింది. ఒక క్షణం చూడడం ఆలశ్యంమైతే గొప్ప నాశానానికి కారణమయ్యే వాడిని".

డ్రైవర్ వాకీ టాకీ పట్టుకుని గార్డుతో ఏదో చెబుతున్నాడు. గార్డు స్టేషనుకి మెసేజ్ పంపిస్తున్నాను అని అన్నాడు. రైలు బయలుదేరింది. కానీ క్యాబిన్లో కొంత టెన్షన్ వాతావర్ణం ముసురుకుంది.

"వరంగల్ సౌత్ గ్రీన్, క్లియర్"
"వరంగల్ సౌత్ గ్రీన్, క్లియర్"

డ్రైవర్ క్రిందకి దూకి ప్లాట్‌ఫారం మీద ఉన్న రైల్వే పోలీసులతో, రైల్వే స్టాఫ్‌తోనూ ఏదో అరవటం మొదలుపెట్టాడు. రెండు నిమిషాల్లో మళ్లీ రైలు ఎక్కాడు.

"గ్రీన్ సిగ్నల్"
"గ్రీన్ సిగ్నల్"

రైలు బయలుదేరింది కానీ వేగం అందుకోలేదు. ట్రాక్ సిగ్నల్స్ ఎక్కువయ్యాయి. డ్రైవర్ వాకీటాకీలో బయట ఎవరతోనో రైల్వే భాష మాట్లాడుతున్నాడు.

ఉన్నట్టుండీ డ్రైవర్, అసిస్టెంట్లు ఇద్దరూ కలిసి "మోటోర్ టూ, ఓవర్ హీటింగ్" అని అరిచారు.

"మోటార్ టూ, షట్ డౌన్"

"మోటార్ టూ, షట్ డౌన్"

డ్రైవర్ ఏవో నాల్గు మాటలు రైల్వే భాషలో చెప్పి కంట్రోల్స్ అసిస్టంట్ డ్రైవరికి అప్ప చెప్పాడు. కంట్రోల్ కాబిన్ వెనక ఉన్న సైడ్ డోర్లోనుంచి మెయిన్ ఇంజిన్ రూంలోకి మాయమయ్యాడు. తొంగి లోపలికి చూస్తున్న నన్ను అసిస్టంట్ డ్రైవర్ ఫర్వాలేదు, వెళ్లమన్నాడు. వేడి గట్టిగా కొట్టింది. అప్పటిదాకా తెల్లవారు ఝాము చలిలో స్పీడుగా వెళ్లుతుంటే, ఎదురు చలి గాలి కొట్టి బిగుసుపోయిన నాకు ఒక్కసారిగా కుంపటిలో పడినట్టయ్యింది. ఒకటే వేడి. డ్రైవర్ హడావిడిగా ఏదో చెక్ చేస్తున్నాడు. చివరకి సంస్కృతంలోకి దిగి లోకో మెయింటెనన్స్ వాళ్లని తిట్టటం మొదలుపెట్టాడు. "ట్రాక్షన్ మోటర్ నంబర్ టూ, బ్లోవర్ నాట్ వర్కింగ్, ఇంజిన్ ఓవర్ హీటింగ్" అని అరిచాడు.

"చూడండి సార్, లోకో షెడ్‌లో మేయింటెనన్స్ లాగ్‌లో అంతా బాగుందని రాస్తారు. రన్నింగ్ లో ఇంజిన్ ప్రాబ్లం ఏదయినా మాదే భాధ్యత. శ్రీ కృష్ణుడు యుద్ధంలో రథం తోలాడు కానీ, ఓ గంట రైల్ ఇంజిన్ నడపమనండి, తెలిసొస్తుంది". గట్టిగా నవ్వి చెంపలేసుకున్నాడు.

లాగ్ బుక్ లో రాసి, కంట్రోల్స్ మళ్లీ తీసుకున్నాడు.

"కాజీపేట్ సౌత్ గ్రీన్"

"కాజీపేట్ సౌత్ గ్రీన్"

ఇంజిన్ స్పీడ్ తగ్గించ్చారు. రైలు బాగా నెమ్మదిగా వెళ్తున్నది.

"థాంక్ యూ సార్" అని అన్నాడు డ్రైవర్.

"నాకు థాంక్ యూ ఎందుకు, నేను చెప్పాలి గాని" అన్నాను.

"లేదు సార్, మా కథ ఎవడికి తెలుసు, ఎవరు వింటారు? ఓపికగా విన్నారు".

నాకు మాట రాలేదు.

ఓ నిమిషం తరువాత తేరుకుని, "చిన్నప్పుడు రైలు ఇంజిన్ డ్రైవర్ అవ్వాలని అనుకున్నా. మిమ్మల్ని ఇప్పుడు చూస్తే మళ్లీ ఇంజిన్ డ్రైవర్ అవ్వాలని కోరిక పుట్టింది" అని అన్నాను.

"సార్, ఎవరి డ్యూటీ వాళ్లు సరిగ్గా చేసుకోవాలి కానీ, ఇంకొకరి లాగా ప్రయత్నించ కూడదు", మళ్లీ గీతోపదేశం లోకి దిగాడు డ్రైవర్.

"మీరు కాజీపేట్ దిగండి సార్" అని చెప్పాడు డ్రైవర్.

"మరి మీరూ ..?." అని ఏదో అనబోయాను.

'ఈ రైలు నా అధీనంలో ఉంది. నేను మళ్లీ మళ్లీ రైలు నడపాలి. ఒక డ్యూటీ అయ్యిన తరువాత వెనక్కి తిరిగి మళ్లీ మళ్లీ నడపాలి. అందరినీ క్షేమంగా చేర్చాలి"

రైలు ఆగింది. ప్లాట్‌ఫారం మీద నుంచి ఏనౌన్స్‌మెంట్ "విజయవాడ నుండి సికింద్రాబాద్ వెళ్లు శాతవాహనా ఎక్స్‌ప్రెస్ ప్లాట్‌ఫారం నెంబర్ మూడు మీద వచ్చియున్నది"

కొంచెం భారంగానే రైలు ఇంజిన్ దిగాను.

కాజీపేటలో ఆగిన తరువాత, డ్రైవర్ ఎవరినో పిలిచాడు. "సార్ విజయవాడ ఫోన్ చేసుకోవాలి, తర్వాత విజయవాడ బండి ఎక్కించు" అని చెప్పాడు.

ఇంజిన్ ప్రక్కన చేరుకున్న మెయింటెనన్స్ వాళ్లతో గట్టిగా నాల్గు రైల్వే మాటలు చెప్పి ఇంజిన్లోకి పంపించాడు. రైల్వే పోలీసు ఎస్సైని పిలిచి గట్టిగా ఏదో మాట్లాడుతున్నాడు. ముందు ముందు ట్రాక్ మీద జెండాల వాళ్లను లేకుండా చూడమని డ్రైవర్ చెబుతున్నాడు. ఎస్సై తీరికగా టీ చప్పరిస్తూ తల ఎగరేసి వింటున్నాడు. ఈ లోపల అసిస్టంట్ డ్రైవర్ "మోటర్ టూ మెయింటెనన్స్" అని పిలిచాడు. డ్రైవర్ ఎస్సైతో మాట్లాడి లాభం లేదనుకుని ఇంజిన్లోకి మాయమయ్యాడు.

మా మావగారి ఇంటికి ఫోన్ డయల్ చేస్తూ నేను ఆలోచనలో పడ్డాను. అక్కడ చాలా గందరగోళంగానే ఉండి వుంటుంది. పొరపాటున రైలు ఇంజిన్ ఎక్కి కాజీపేట వచ్చానంటే ఎవరూ నమ్మరు. ఏదో కథ అల్లాలి.

ఫోన్ డయల్ చెయ్యటం ఆపాను.

"చిన్నప్పటినుంచి నా హీరో రైల్ ఇంజిన్ డ్రైవర్. నా హీరో నిజంగానే హీరో". మనసులోని మాట బయట వాళ్లకి గట్టిగానే వినబడినట్టుంది. అందరూ నా వైపు తిరిగి చూసారు.

Click here to share your comments on this story